Dosarul nr.: 5r-53/2026
(nr. electronic: 4-26084127-48-5r-02072026)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 noiembrie 2026 **orașul Călărași**

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași
În componența:
Președintele ședinței, judecător Igor Sîma
Grefier Cristina Gavrilița

Cu participarea:
Reprezentantului contestatarului
Avocatul Vladislav Jian

În lipsa:
Contestatarului Filip Victor
Agentului constatator Jaloba Mihai

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, contestația depusă de Filip Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 517784 din 6 iunie 2026 și a deciziei de sancționare prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul Contravențional,

c o n s t a t ă:

În data de 6 iunie 2026, de către agentul constatator Jaloba Mihai, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 517784 și decizia de sancționare.

Potrivit actelor nominalizate anterior, agentul constatator a stabilit că, în data de 11 mai 2025, ora 20:19 în localitatea Călărași, Filip Victor conducând automobilul de model ***** n/î ***** a încălcat pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia conducătorul de vehicul este obligat „în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”.

Acțiunile lui Filip Victor au fost calificate de către agentul constatator conform prevederilor art. 235 alin. (1) din Codul contravențional și în legătură cu aceasta, prin decizie agentului constatator, Filip Victor a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 unități convenționale ceea ce constituie echivalentul a 450 lei.

În data de 22 iunie 2026, Filip Victor a depus, prin intermediul oficiului poștal (*f.d.4*) o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 517784 din data de 6 iunie 2026 și a deciziei de sancționare în baza art 235 alin. (1) din Codul Contravențional (*f. d. 2-3*). Contestația a fost înregistrată la organul de constatare în data de 25 iunie 2026.

În data de 2 iulie 2026, dosarul contravențional a fost înregistrat la Judecătoria Edineț, sediul Central, iar prin încheierea judecătorească din 13 august 2026, s-a declinat competența Judecătoriei Edineț în favoarea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași. (*f.d.6-8*)

În data de 1 septembrie 2026, contestația nominalizată *supra*, a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Igor Sîma.

Argumentele participanților la proces

În motivarea contestației înaintate, Filip Victor, a invocat că, există suspiciuni cu privire la existența faptei în condițiile în care a fost stopat de agentul constatator din or. Edineț și sancționat pentru o faptă care datează cu un an în urmă și care ar fi fost comisă în orașul Călărași.

La fel contestatarul a menționat că există dubii esențiale în ceea ce privește modul de constatare a pretinsei contravenții, în condițiile în care este imposibil ca agentul constatator fizic să constate personal o contravenție cu un an în urmă, într-o altă localitate, aflată în afara competenței sale.

Totodată în susținerea contestației s-a mai invocat că în procesul-verbal lipsește mențiunea despre folosirea mijloacelor tehnice, inclusiv din categoria celor omologate, iar la rubrica „fapta contravențională” nu este indicat de comiterea cărei fapte concret este învinuit Filip Victor.

În opinia contestatarului, agentul constatator a examinat cazul superficial și nu a administrat probe pertinente și concludente pentru stabilirea circumstanțelor cazului.

Prin prisma argumentelor expuse *supra*, contestatarul consideră că urmează a fi admisă contestația și declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

În ședință de judecată **contestatarul Filip Victor** nu s-a prezentat deși instanța a întreprins acțiunile de rigoare pentru citarea acestuia, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (*f.d. 26*). Filip Victor nu a comunicat instanței de judecată motivele absenței și nu a depus cereri privind examinarea cauzei în absența sa ori amânarea judecării cauzei. Pe de altă parte instnața a stabilit că Filip Victor a fost reprezentat în proces de către apărătorul Vladislav Jian și care a dat asigurări că primul cunoaște despre ședința de judecată.

Agentul constatator Jaloba Mihail, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi legale privind citarea, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea din 26 octombrie 2026, a solicitat examinarea cauzei înlipsa acestuia.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, *prezența agentului constatator […] în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator […] citat în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale […]*.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, *neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale*.

Complementar raționamentelor redate anterior, instanța de judecată va pune în evidență și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO), care în cauza *Ponomaryov împotriva Ucrainei* a pronunțat *hotărârea din 3 aprilie 2008* (*cererea nr. 3236/03*) a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol* împotriva *Franţei*, *hotărârea din 23 noiembrie 1993*, *§ 31*). Or, atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48*, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Pe cale de consecință, instanța de judecată a considerat posibil de examinat cauza în absența agentului constatator și a contestatarului Filip Victor.

Reprezentantul contestatarului avocatul Vladislav Jian în ședință de judecată a susținut contestația depusă și suplimentar la argumentele formulate în scris, avocatul a mai invocat că în același timp lui Filip Victor i-au fost întocmite cinci procese-verbal, fiind încălcate regulile de individualizare a pedepsei conform art. 44 din Codul contravențional.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează asupra necesității admiterii contestației, reieșind din considerentele expuse *infra*.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 10 din Codul contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus de cît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și alin. (1^1), Cod contravențional, instanța judecă: *contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (11) Cod contravențional*.

Art. 440 alin. (3) Cod contravențional stipulează că *în cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol.*

În temeiul art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, *termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravenţional*.

În fapt, instanța de judecată reține că agentul constatator Jaloba Mihai, în data de 6 iunie 2026, a întocmit în privința lui Filip Victor procesul – verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 517784 și a emis decizia de sancționare, în temeiul cărora ultima a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul a 450 lei.

Ținând cont de faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator au fost emise la 6 iunie 2026, iar contestația a fost depusă la data de 22 iunie 2026, prin intermediul oficiului poștal, instanța de judecată consideră că în speță contestația a fost înaintată cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În continuare se va pune în evidență cardul legal aplicabil fondului cauzei și, în acest sens, prezintă relevanță prevederile art. 7 din Codul contravențional, potrivit cărora persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 375, alin. (1) - (3) din Codul contravențional, *persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

În corespundere cu prevederile art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*.

În ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 517784 din data de 6 iunie 2026 și a deciziei de sancționare, Filip Victor a fost sancționat conform prevederilor art. 235 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că în data de 11 mai 2025, aproximativ la ora 20:19, în or. Călărași, în calitate de conducător al

automobilul de model *****, cu numerele de înmatriculare ***** a încălcat pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia conducătorul de vehicul este obligat „în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”

Conform prevederilor art.235 alin. (1) din Codul contravențional sancționează: *încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranţă, a vestei de protecţie-avertizare fluorescent-reflectorizantă, a sistemului de reţinere pentru copii şi a căştii de protecţie a motociclistului.*

Instanța de judecată relevă că potrivit art. 458 alin. (1) din Codul contravențional stabilește că, *examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 461 din același cod, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată*.

Totodată instanța de judecată relevă că, din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, prin care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţie (cauza *Ziliberberg vs. Moldova*, 1 februarie 2005, § 33; cauza *Fomin vs. Moldova*, 11 octombrie 2011, § 18 etc.).

Așadar, în scopul asigurării garanțiilor menționate *supra*, analizând cu prioritate aspectele de legalitate și de temeinicie ale actelor contestate instanţa constată circumstanțele ce se vor expune *infra*.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată constată că temeiurile de nulitate absolută a actului contestat pot fi invocate atât de părţi, cât și din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravenţional.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul contravenţional.

De către contestatar s-a invocat, în calitate de temei pentru anularea procesului-verbal, faptul că agentul constatator la rubrica „*fapta contravențională*” nu este indicat de comiterea cărei fapte concret este învinuit Filip Victor.

Instanța de judecată notează că rigorile juridice reglementate la art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, incumbă agentului constatator obligația de a descrie fapta

contravențională și circumstanțele relevante pentru stabilirea acesteia, dar și obligația de a indica încadrarea juridică, norma materială și a indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției.

Examinând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție și în particular rubrica 6 „*Fapta contravenținală*" se observă că agentul constatator a inserat obligația legală prevăzută de pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, dar nu a descris în mod expres conduita concretă prin care conducătorul auto ar fi încălcat această obligație.

Or, după cum urmează din conținutul pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere sunt instituite două obligații distincte: conducătorul auto trebuie să poarte centura de siguranță în timpul deplasării și respectiv conducătorul auto trebuie să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile de siguranță, dacă autovehiculul este echipat cu acestea.

Prin urmare, pentru a putea înțelege acuzația, procesul-verbal trebuia să indice cel puțin care dintre aceste obligații a fost încălcată.

Suplimentar, instanța de judecată menționează că la materialele dosarului se regăsește o imagine care nu reflectă clar dacă în interiorul automobilului este doar șoferul sau mai sunt și alți pasageri, în condițiile în care agentul a reținut încălcarea prohibiției *de a se asigura că și pasagerii au cuplat centurile. Or,* norma juridică invocată de către agentul constatator conține două obligații juridice distincte, iar agentul constatator nu a individualizat care dintre acestea ar fi fost încălcată.

Aderent raționamentelor expuse *supra*, instanța de judecată mai menționează că reproducerea textului de lege nu echivalează cu o individualizare a faptei, iar carențele redate anterior au consecințe juridice esențiale în raport cu acuzația incriminată lui Filip Victor și afectează în mod esențial fondul cauzei generând incidența art. 445 alin. (2) din Codul contravențional.

Totodată instanța de judecată relevă că o descriere generică a faptei poate afecta efectivitatea dreptului la apărare, deoarece persoana sancționată trebuie să cunoască în mod clar: ce acțiune sau inacțiune îi este imputată, când și unde ar fi săvârșit-o, ce obligație legală concretă a încălcat, care sunt împrejurările ce determină caracterul contravențional al conduitei sale.

Cu referire la argumentele contestatarului privind existența unor dubii privind competența agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată evidențiază prevederile art. 393 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, *cauzele contravenţionale aflate în competenţa autorităţilor prevăzute la alin. (1) se soluţionează de către autoritatea competentă în a cărei rază teritorială a fost săvîrşită contravenţia*. Prin urmare, regula generală este competența teritorială determinată de locul săvârșirii contravenției, nu de domiciliul contravenientului sau de sediul agentului constatator.

În același timp, art. 399 alin. (2) din Codul contravențional stabilește că, *agentul constatator poate constata contravenţii ale căror constatare, soluţionare şi sancţionare sînt atribuite competenţei unor alte organe. În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravenţiilor*.

În plus, art. 400 alin. (1) din Codul contravențional include contravențiile prevăzute la art. 228–243 în competența Poliției, iar art. 400 alin. (2) din același cod stabilește categoriile de funcționari împuterniciți să examineze cauzele și să aplice sancțiuni.

La fel, potrivit pct. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea I.N.S.P, aprobat prin Ordinul MAI nr. 351 din 5 august 2020, I.N.S.P. are competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Din raționamentele expuse anterior, instanța califică neântemeiate argumentele contestatarului privind competența agentului constatator și le va respinge.

Cu referire la argumentele contestatarului referitoare la aplicarea art. 44 din Codul contravențional, instanța de judecată menționează că la materialele dosarului nu se regăsesc procese-verbale cu privire la contravenție întocmite de către același agent constatator în privința lui Filip Victor. Prin urmare, aceste argumente au un caracter declarativ și nu sunt întemeiate.

Cu referire la obiecțiile contestatarului privind lipsa unor mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție despre utilizarea unor mijloace tehnice la constatarea faptei incriminate lui Filip Victor, instanța de judecată atestă că agentul constatator nu a fixat o mențiune la rubrica 10 „*Mijloace tehniceinclusiv din categoria celor certificate, omologate și verificate metrologic*”.

Pe de altă parte la materialele dosarului se regăsește un raport privind înregistrarea contravenției în care la pct. 6 este făcută precizarea că poza atașată a fost fixată cu dispozitivul *****, T68 Călărași Intrare și valabilitatea certificării metrologice – C0719569 până în data de 7 noiembrie 2026.

Această omisiune semnalată de către contestatar nu cade sub incidența art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Cât privește indicența art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată consieră că această omisiune nu afectează esențial fondul cauzei, din moment ce raportul privind înregistrarea contravenției, identifică mijlocul tehnic prin care a fost înregistrată fapta, inclusiv mențiuni privind certificarea sau omologarea și dacă verificarea metrologică era valabilă.

Din aceste considerente argumentele contestatarului sunt neântemeiate.

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate nemijlocit probele acuzării care au fost anexate întru confirmarea caracterului verosimil al contravenției și anume:

- *Procesul-verbal cu privire la contravenție* seria/nr. MAI07 517784 din data de 6 iunie 2026, *(f.d. 14)*
- *Raport privind înregistrarea contravenției*, (*f.d. 15*)
- *Imagine foto (f.d. 16)*, din care rezultă o unitatea de transport cu numerele de înmatriculare *****.

Instanța de judecată relevă că potrivit art. 458 alin. (1) din Codul contravențional stabilește că, *examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine*:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 461 din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 Cod contravențional, la caz art. 441 alin. (1) lit. a) și f) care stipulează că *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:*

a) nu există faptul contravenţiei

f) nu este identificat făptuitorul.

Instanța de judecată evidențiază că procesul-verbal cu privire la contravenție și raportul privind înregistrarea contravenției sunt insuficiente pentru a constata că Filip Victor a comis fapta prevăzută la art. 235 alin. (1) Cod contravențional, deoarece alte probe lipsesc.

Mai mult ca atât, instanța de judecată atrage atenția că la rubrica „*11. Anexe*" din procesul-verbal cu privire la contravenție nu se conține nici o mențiune, iar sarcina probațiunii în speță nu poate fi pusă pe seama persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Pe de altă parte, agentul constatator fiind legal citat pentru a se prezenta în ședința de judecată întru susținerea poziției sale referitor la legalitatea și temeinicia actului constatator, nu s-a prezentat în ședință, dar a solicitat examinarea cauzei în absență.

Agentul constatator nu a realizat o activitatea veritabilă de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, în particular constatarea circumstanțelor de fapt, faptul conducerii automobilului de către Filip Victor, ridicarea imaginilor foto/video clare și lizibile cu privire la circumstanțele de fapt și din care ar fi posibil de tras concluzia că anume Filip Victor la data de 11 mai 2025, aproximativ la ora 20:19, în or. Călărași, conducea automobilul de model *****, cu numerele de înmatriculare *****.

Astfel, instanța de judecată atestă inexistența elementelor probante în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulate. Or, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În susținerea soluției, instanța de judecată menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, deoarece este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate instanța nu poate fi convinsă de vinovăția persoanei, dincolo de îndoiala rezonabilă.

Cu privire la contravenția a cărei comitere este învinuită Filip Victor, instanța relevă că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin probe certe şi de netăgăduit, așa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În sensul prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei* și *f) nu este identificat făptuitorul*

Potrivit art. 461 alin. (2) Cod contravenţional, *procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată*.

Pe cale de consecință, având în vedere cele constatate, instanţa apreciază că omisiunea de a indica complet mențiunile din procesul-verbal cu privire la contravenție privitor la fapta contravențională, prevăzute la art. 443, alin. (6) Cod contravențional, determină nulitatea procesului-verbal contravențional și, în același timp, condiționează necesitatea încetării în acest temei a procesului contravențional, pe faptul nulității prevăzute de art. 445, alin. (2) Cod contravențional.

În definitiv, fiind stabilit caracterul întemeiat al contestației, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 517784 din 6 iunie 2026, întocmit în privința lui Filip Victor, și Decizia de sancționare în baza art. 235, alin. (1) Cod contravențional se va declara nul, în baza art. 445, alin. (2) Cod contravențional. Procesul contravențional privind acuzarea lui Filip Victor urmează a fi încetat în baza art. 461, alin. (2) Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 394-395, 443, 445, 460-462 al Codului contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația depusă de Filip Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 517784 din 6 iunie 2026 și a deciziei de sancționare prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul Contravențional.

Se anulează integral procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 517784 din 6 iunie 2026 și decizia de sancționare prin care Filip Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul Contravențional.

Se încetează procesul contravențional pe marginea învinuirii formulate în raport cu Filip Victor, de comitere la 11 mai 2025, a contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul Contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, prevăzute de art. 445, alin. (2) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Igor SÎMA**